

Veterinærdirektoratet bekendte Kvægbesætninger kun 54,2 pCt. tuberkulosefri Kvægbesætninger i hele Landet, fordelt med 80,8 pCt. paa Øerne og 39,4 pCt. i Jylland. Bekæmpelsen er saaledes endnu ikke naaet udover det Standpunkt, at der, til Trods for at talrige Besætninger renses for Tuberkulose, dog stadig er mange, der bliver smittede, hvilket er forstaaeligt, naar det tages i Betragtning, at 28,5 pCt. af de nævnte Kvægbesætninger endnu er tuberkulose og antagelig en endnu større Procent blandt de resterende ca. 50 000 Kvægbesætninger, til hvilke Veterinærdirektoratet savner Kendskab, men hvoraf den største Del paa Forhaand maa antages at være de stærkest angrebne og mest smittefarlige. Ved Tuberkulinprøve i 1941 i Tyskland af 3 000 fra Danmark indførte Brugs kreaturer reagerede 31,11 pCt.

Nogen fuldstændig Statistik fra Kød-kontrollen foreligger ikke for Aarene før 1915, men det skal anføres, at Tuberkuloseprocenten ved Slagtning paa de større offentlige Slagtehusene i 1890'erne fandtes at variere for de forskellige Egne af Landet mellem 25 og 32 pCt. for voksent Kvæg. Ved Tuberkulinprøver i 1897 af ca. 70 000 Stk. danske Slagtekreaturer, der var udført til Tyskland, fandt man, at 29 pCt. reagerede. Professor B. Bang har efter Resultaterne af de i 1890'erne foretagne Undersøgelser skønnet, at ca. 26 pCt. af Landets samlede Kreaturbestand vilde reagere ved Tuberkulinprøve.

Der er da et ikke ringe Grundlag for at antage, at Kvægtuberkulosen er taget noget til siden dengang, og at de hidtil udfoldede Bestræbelser for at bekæmpe den — for Landet som Helhed betragtet — endnu kun har medført, at man saa nogenlunde har holdt Tuberkulosen Stangen. Vore Erfaringer gennem de forløbne ca. 50 Aar, siden Bekæmpelsen paabegyndtes, viser saaledes denne Sygdom som en stadig fremadskridende Smitsot, overfor hvilken der maa sættes meget kraftigt ind, ikke alene for at trænge den tilbage, men ogsaa for blot at hindre den i dens videre Udbredelse. Som Aarsager til, at Bekæmpelsen i store Dele af Landet ikke er kommet videre end sket er, maa der sikkert regnes med manglende Interesse og Ligegyldighed hos et stort Antal Landbrugere, hvortil kommer vanskelige økonomiske Forhold, Pladsmangel o. a., der dels har hindret de Landbrugere, der har vist Tuberkulosebekæmpelsen Interesse, i at opnaa tilstrækkelig opmuntrende Resultater og dels har afholdt mange Landbrugere fra at gøre nogen Indsats i Bekæm-

pelsesarbejdet. Nogle Landbrugere holder sig tilbage, fordi de paa Grund af det Besvær og de Udgifter, som Udrensningen medfører, synes, at der ikke er tilstrækkelig Fordel ved at have en ren Besætning, medens andre af Frygt for atter at faa inficeret Besætningen ikke tør rense ud, saa længe deres Naboer ikke ogsaa gør det. Mange udtrykker dette ved at sige, at først naar Udrensningen bliver obligatorisk, vil de begynde Arbejdet, og det maa siges at være en udbredt Opfattelse blandt Kreaturejere baade i Jylland og paa Øerne, at det snart kan ventes, at der fra Statens Side kommer et direkte Paabud om at gennemføre Udrensningen.

Talrige Landbrugere anstiller en ganske nøgtern Beregning over, hvorvidt det kan betale sig at udrydde Tuberkulosen, og adskillige kommer til det Resultat, at der er for faa Fordele derved. Dette er forstaaeligt, naar det tages i Betragtning, at de paa Eksportmarkederne faar den samme Pris for tuberkulose Dyr, som Ejere af tuberkulosefri Besætninger faar for deres Dyr, at Mælken fra tuberkulose Kreaturer betales med samme Pris som Mælken fra tuberkulosefri Besætninger, sammenholdt med at de tuberkulose Dyrs Ejere ikke skal udvise Forsigtighed for at undgaa ny Smitteindslæbning. Ejere af tuberkulosefri Besætninger maa derimod opsætte dobbelt Hegn til Beskyttelse mod Smitte fra tuberkulose Nabobesætninger og har endda stor Vanskelighed med at bevise, at Smitten ikke kan være tilført deres Dyr paa anden Maade, saafremt Naboens Dyr alligevel bryder gennem Hegnet. Det er derfor indlysende, at en ikke ringe Del af Kreaturholderne, saa længe der ikke er større Fordele ved at have en tuberkulosefri Besætning, holder sig tilbage og ikke tager Bekæmpelsen op.

Det vil derfor være nødvendigt, at der overfor Ejere af tuberkulose Dyr gennem Lovgivningen fastsættes Bestemmelser, der er egnede til at fremkalde en Forskel i Prisen for tuberkulosefri og ikke tuberkulosefri Dyr, jfr. § 1, Stykkerne 3 og 4, og § 16, Stk. 1, og Bemærkningerne hertil, og hvorved Ejerne af rene Besætninger friholdes for Udgifter og Ulemper, der paaføres dem gennem Naboskab med Ejendomme med tuberkulose eller ikke-rensede Besætninger, jfr. § 1, Stk. 6, og Bemærkningerne hertil.

At det er en Opgave for det Offentlige bedst muligt at beskytte de rene og rensede Besætninger mod Smitte, er da ogsaa tidligt erkendt, saaledes allerede i 90'erne gennem Bestemmelsen om Pasteurisering af Mælk, der